

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-765
10.04.2015

Генеральному прокурору України

ШОКІНУ В.М.

Шановний Вікторе Миколайовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Соляра В.М., оголошений на засіданні Верховної Ради України 10 квітня 2015 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: на 9 арк. у 1 прим.

З повагою

В. ГРОЙСМАН

465

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

✓ Генеральному прокурору України
Шокіну В.М.

Міністру внутрішніх справ України
Авакову А.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо незаконних дій працівників міліції
та прокуратури Київської області під
час розслідування кримінального
провадження №12013100040000084*

Шановний Вікторе Миколайовичу!

Шановний Арсене Борисовичу!

Постановою від 21 жовтня 2014 року начальника відділу розслідування загально-кримінальних злочинів СУ ГУ МВС України в Київській області підполковника міліції Кириченко О. В. закрито кримінальне провадження № [REDACTED] за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст. 358, ч.2 ст.190, ч.1 ст.191 КК України, за фактами незаконного заволодіння [REDACTED] спільно з [REDACTED] [REDACTED] ангарами ТОВ ВП «Прогрес» та внесення до офіційного документу неправдивих відомостей, що спричинило складання неправдивого документу – свідоцтва на право власності на нерухоме майно ТОВ ВП «Прогрес».

Постанову слідчого вважаю упередженою, незаконною та такою, що підлягає скасуванню з наступних підстав:

Дана постанова про закриття кримінального провадження № [REDACTED] винесена слідчим вже сьомий раз.

В обґрунтування оскаржуваної постанови слідчий поклав ту обставину, що у ході досудового розслідування не здобуто даних щодо заволодіння [REDACTED] майном ТОВ ВП «Прогрес» шляхом обману чи зловживання довірою, а належні докази на підтвердження права власності ТОВ ВП «Прогрес» на майно відсутні.

Однак висновки слідчого жодним чином не підтвердженні доказами, які містяться в матеріалах кримінального провадження. Так, судово-економічна експертиза від 24 липня 2014 року в повному обсязі підтвердила факт будівництва ангарів за рахунок коштів ТОВ ВП «Прогрес».

Аналогічні висновки містяться в проведених експертизах КНДІСЕ з оцінки майна ТОВ ВП «Прогрес» від 21.08.2012 та будівельно-технічної експертизи від 05.12.2013.

Окрім того, відповідно до висновку експертизи №255-ВКД від 21.05.2012 встановлено підробку [REDACTED] заяви від імені [REDACTED] до Коцюбинської селищної ради від 26.12.2005.

Таким чином, документи, висновки експертів в повній мірі викривають [REDACTED] та співучасників злочину у незаконному заволодінні та користуванні протягом шести років майном ТОВ ВП «Прогрес».

5 серпня 2013 року аналогічну постанову як незаконну та необґрунтовану скасував Шевченківський районний суд м. Києва. Судом були надані вказівки, зокрема щодо перевірки та витребування протоколу зборів учасників Товариства, на якому було вирішено питання про відчуження майна на користь [REDACTED]. Адже згідно статуту ТОВ ВП «Прогрес» від 27.12.2005 п.п. 9.6.16 та 9.6.17 вирішення питань щодо визначення розмірів і порядку використання фондів товариства та прийняття рішень про відчуження основних засобів товариства належить виключно до компетенції загальних зборів товариства. Тобто, слідчим проігнорована та обставина, що [REDACTED] як директор ТОВ ВП «Прогрес» не мав права одноосібно приймати рішення про надання в оренду земельної ділянки СПД [REDACTED] під забудову нерухомого майна. Окрім того, [REDACTED] в порушення Закону України від 20.04.2000 №1699 «Про планування і забудову територій» не отримала нотаріально завіреної згоди власника земельної ділянки, тобто ТОВ ВП «Прогрес», на забудову цієї ділянки.

Слідчий жодною вказівкою згідно Ухвали Шевченківського районного суду м. Києва від 05.08.2013 не виконав, не провів додаткових оперативно-слідчих дій та не встановив будь-яких нових обставин, що мають значення для кримінального провадження.

При винесенні Ухвали від 05.08.2013 про скасування постанови слідчого про закриття кримінального провадження Шевченківський районний суд м. Києва, повно та всебічно дослідивши матеріали справи, взяв до уваги доводи моєї скарги про те, що кримінальне провадження № [REDACTED] відкрито в межах кримінальної справи, порушеної щодо Назарука П. М. за ст.191 ч.4 КК України. Дана кримінальна справа розслідувалась в Ірпінському міському суді Київської області та 11 жовтня 2011 року повернута на додаткове

розслідування з мотивів неповноти та неправильності досудового слідства. Ірпінським міським судом були надані вказівки, направлені на всебічне, повне та об'єктивне розслідування справи під час проведення додаткового розслідування, зокрема, провести слідчо-оперативні дії по виявленню клопотання та інших документів, які стали підставою для прийняття рішення Коцюбинської селищної ради №130 від 27.12.2005 та виготовлення свідоцтва на право власності на нерухоме майно від 16.02.2006 із сушильними камерами, які на даний час перебувають на території ТОВ ВП «Прогрес» та у незаконному заволодіння яких обвинувачується підсудний [REDACTED]

Додаткове розслідування тривало понад рік. Однак, вказівки Ірпінського міського суду органами досудового слідства не були виконані.

При винесенні постанови про закриття кримінального провадження № [REDACTED] у зв'язку з відсутністю з діяннях [REDACTED] складу кримінального правопорушення слідчий посилається на ту обставину, що свідоцтво про право власності на нерухоме майно ТОВ ВП «Прогрес» до даного часу в законному порядку не складено та не визнано неправдивим». Однак Ірпінський міський суд надав вказівки, направлені саме для з'ясування всіх обставин виготовлення свідоцтва та встановлення документів, які стали підставою для прийняття рішення Коцюбинською селищною радою №130 від 27.12.2005, на підставі якого і виникло свідоцтво, оскільки всі об'єкти нерухомого майна ТОВ ВП «Прогрес», зазначені у рішенні №130, містяться також і в свідоцтві від 16.02.2006.

Під час проведення досудового слідства не усунуті протиріччя між показаннями свідків (членів Коцюбинської селищної ради) [REDACTED], [REDACTED] та документами, які спростовують їх покази. Так, під час допиту вказав свідок вказав на те, що були всі підстави у виконавчого комітету Коцюбинської селищної ради навати дозвіл на оформлення технічної та правової документації на нерухоме майно ТОВ ВП «Прогрес», оскільки [REDACTED] наразі 26.12.2005 разом із залогою відповідні документи: технічний паспорт БТІ, позитивний висновок архітектури, правостворюючу документацію на майно підприємства. Окрім того, зазначили [REDACTED] та [REDACTED] все нерухоме майно даного товариства перебувало на його балансі. [REDACTED] підготувала проект відповідного рішення, копія якого для ознайомлення була надана членом виконкому.

Однак, покази зазначених свідків суперечать документам, які містяться у матеріалах кримінальної справи.

Так, у проекті рішення не зазначені об'єкти, які містяться у рішенні Коцюбинської селищної ради №130 від 27.12.2005.

На балансі підприємства сушильні камери СК-20 також не перебували.

У договорі купівлі-продажу основних засобів виробництва від 07.04.1992 камери СК-20 також не містяться.

Технічного паспорта ТОВ ВП «Прогрес» на момент прийняття рішення Коцюбинською селищною радою 27.12.2005 не існувало.

Не існує також ніякого позитивного висновку архітектури.

Окрім того, під час з'ясування законності процедури прийняття рішення на засіданні виконкому Коцюбинської селищної ради від 27.12.2005 слідчим встановлено відсутність протоколу засідання, а рішення не підписано начальником відділу земельних ресурсів [REDACTED] яка була доповідачем на засіданні виконкому по даному питанню.

Слідчий не перевіряв книгу реєстрації видачі рішень Коцюбинської селищної ради для встановлення особи, яка отримала рішення №130 від 27.12.2005, яке стало підставою для виготовлення свідоцтва на право власності нерухомого майна ТОВ ВП «Прогрес».

Натомість слідчий в обґрунтування доводів про відсутність складу злочину в діях Незарука П. М. посиляється на те, що «Подання 26.12.05 від імені директора ТОВ ВП «Прогрес» вказаної заявки до Коцюбинської селищної ради не перебуває у приміщенні зв'язку з указанням у рішенні виконавчого комітету Коцюбинської селищної ради №130 від 27.12.2005 переліку майна, на яке надано дозвіл на оформлення правової та технічної документації, а також з видачею 16.02.2006 свідоцтва про право власності на нерухоме майно ТОВ ВП «Прогрес».

Слідчий ігнорує ту обставину, що директор ТОВ ВП «Прогрес» [REDACTED] 26.12.2005 власноруч від свого імені склав заяву до Коцюбинської селищної ради про надання дозволу на оформлення в БТІ правової та технічної документації на нерухоме майно підприємства. У вказаній заяві підпис від імені [REDACTED] підкріплений підтвердження експерта. 27.12.2005 виконком Коцюбинської селищної ради приймає відповідне рішення, у переліку об'єктів якого зазначене «мое особисте майно – 2 житлові камери СК-20». 29.12.2005 співучасник злочину [REDACTED] надсилає начальнику Ірленського БТІ листа з копією рішення Коцюбинської селищної ради №130 з проханням виготовити свідоцтво на право власності. Вказане свідоцтво, у якому зазначене «мое особисте майно», директор [REDACTED] отримав у лютому 2006 року. Незважаючи на зазначені обставини, слідчий робить висновок, що «Написання заяв від імені директора ТОВ ВП «Прогрес» від 26.12.2005 не було виключно законним чиним майном або придбанням права на майно шляхом обміну чи інвестуванням довірою».

Слідчим не взято до уваги вимоги Закону про те, що прийняття рішення про закриття кримінального провадження можливо лише після вичерпного, повного та неупередженого дослідження всіх обставин кримінального провадження та безпосереднього дослідження та оцінки слідчим показань і документів у їх сукупності.

У мотивувальній частині обвинувальної постанови слідчий зазначає «Оцінює покази потерпілого [REDACTED] щодо підтвердження права власності ТОВ ВП «Прогрес» на ангари загальною 736 кв. м та 540 кв. м, які розташовані на території ТОВ ВП «Прогрес», а саме те, що дані ангари зазначені в інвентарній справі ТОВ ВП «Прогрес» №586 як майно ТОВ ВП «Прогрес» та включено до висновку судової експертизи з оцінки майна ТОВ ВП «Прогрес», приходить до висновку, що у ході розслідування потерпілий

Олійник І. В. не навів достатньо доказів, що підтверджують факти закупівлі ним комплектуючих до ангарів та їх будівництва».

Однак, висновок слідчого не може обґрунтовуватись лише показами потерпілого Олійника В. В. У матеріалах кримінального провадження міститься достатньо інших показів, речових доказів та документів, зміст яких повністю спростовує висновок слідчого. Як вбачається з показів [REDACTED], при будівництві ангарів та їх експлуатації він був засновником і не перебував у складі дирекції підприємства, а документи по здійсненню будівництва та закупівлі комплектуючих зберігались в офісі ТОВ ВП «Прогрес». Дана обставина не може бути підставою для позбавлення його права власності та визнання технічного паспорту ТОВ ВП «Прогрес» і висновку експерта ненадежними доказами.

Неможливо погодитись із поводами слідчого про те, що висновок експерта КНДІСБ не може розглядатись як документ, підтверджуючий право власності на майно. В такому разі навіть було призначати експертизу, заздалегідь усвідомлюючи те, що вона «не є правостановлюючим документом»? В даному випадку слідчий перекидає плування щодо понять «експертний висновок» та «правостановлюючий документ».

Слідчий жодним чином не вмотивував, в чому саме полягає його незгода з висновком експерта щодо належності ангарів площію 736 кв. м та 540 кв. м ТОВ ВП «Прогрес» та всупереч вимогам ч.10 ст.101 не виїс відповідну постанову.

Висновки експертів одержані з дотриманням положень кримінально-процесуального закону, є конкретними та категоричними.

Натомість слідчий в оскаржуваній постанові не вказує, які правостановлюючі документи послужили підставою для набуття права власності майна ТОВ ВП «Прогрес» до Назарук [REDACTED] П. Слідчий не з'ясував, яким чином вказані особи в подальшому перепродали майно підприємства вартістю майже 4 млн. грн. іншим особам – Заславському В. М., [REDACTED]. У матеріалах кримінального провадження містяться договори купівлі-продажу. Однак ці договори завірені лише підписами «продавців» та «покупців».

Слідчий знехтував нормою Закону про те, що «цивільний кодекс встановлює обов'язкову вимогу щодо матеріальної форми для договорів відчуження нерухомості, а права та обов'язки за такими договорами виникають з моменту державної реєстрації». Однак, злочинні нехтують вимогами закону, перепродаючи одне одному майно ТОВ ВП «Прогрес» як пиріжки на базарі.

Натомість слідчий в оскаржуваній постанові вказує на те, що «перевірка законності процедури оформлення вказаних договорів про відчуження частин швидкозбірного навісу закритого типу (ангару) не є обов'язками, які підлягають доказуванню у даному кримінальному провадженні, а відносяться до цивільно-правових відносин».

Такі висновки свідного суперечать положенням Кримінального кодексу України, оскільки «з об'єктивної сторони ст. 191 передбачає три різних форми вчинення злочину: привласнення, розтрата чужого майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем. Юридичною підставою для такого відношення винного до майна є цивільно-правові відносини, договірні відносини, спеціальні доручення, службові повноваження. Іншими словами, суб'єкт злочину здійснює повноваження щодо майна на законній підставі: наділений правомочністю по розпорядженню, управлінню, доставці, зберіганню майна, тощо».

При прийнятті рішення про закриття кримінального провадження слідчий взяв до уваги рішення Господарського суду Київської області від 29.05.08, у якому суд за позовом Філімончук Р. П. зобов'язав ТОВ ВП «Прогрес» передати їй 1 комплект деталей швидкозбирного ангара вартістю 120 000 грн. Слідчий не дослідив, із чого складається цей комплект та скільки таких комплектів потрібно для будівництва ангара, адже в подальшому директор ТОВ ВП «Прогрес» [REDACTED] за борг у 90 000 грн. взяв з балансу підприємства та передав Філімончук Р. П. ангар, вартість якого згідно висновку експерта складає 1 668 600 (одна мільйон шістьсот шістьдесят вісім тисяч шістьсот) гривень. Натомість слідчий ототожнює один комплект деталей для швидкозбирного ангара, який є товаром та визначною складовою для ангара, з капітальною спорудою – ангаром.

Господарський суд Київської області не приймає рішення про передачу ангара площею 540 кв. м та вартістю 1 668 600 грн. від ТОВ ВП «Прогрес» для [REDACTED] зазначений суд відмовив у позові [REDACTED] щодо визнання за нею права власності на ангар площею 540 кв. м. Слідчий проігнорував рішення суду та не дослідив, чи законно здійснювалась процедура передачі ангара [REDACTED], та на підставі яких правовстановлюючих документів така особа перепродала набутий у її власність ангар якомусь Бабіну.

Доктор Бабін В. В. прочлений свідком експертно-запрофесійно. Неможливо зрозуміти, чи саме така особа купувала у СШД Філімончук Р. П. – ангар чи комплект деталей. Під час допиту Бабін повідомляє на договір поставив чи то ангар, чи комплект деталей від 28.01.2009 року, у якому пунктом 6.3 зазначено: «навід'януся частково даного договору є копія рішення Господарського суду Київської області у справі №7/171-08 від 29.05.2008 року». Але який чином і звідки СШД Філімончук Р. П. могла поставити ангар площею 540 кв. м Бабіну у 2009 році, якщо цей ангар був взятий на баланс ТОВ ВП «Прогрес» у 2008 році, фундаменти цього ангара зазначений літерою «В» у свідоцтві на право власності ВП «Прогрес» від 16.02.2006.

Окрім того, згідно акту прийому-передачі від 1 липня 2008 року Філімончук ангар площею 540 кв. м, який знаходиться на території ТОВ ВП «Прогрес» побито забити у свою власність.

Неправомірні посилавки осіб, які шахрайським чином заволоділи моїм майном, на рішення господарського суду та нахабна брехня щодо поставок та будівництва ангарів беруться слідчим до уваги всупереч здоровому глузду.

В обґрунтування оскаржуваної постанови слідчий зазначає: «Згідно інформаційної довідки з Державного реєстру прав власності на нерухоме майно від 25.06.2013 право власності ТОВ ВП «Прогрес» на нерухоме майно встановлено свідоцтвом від 16.02.2006, однак у технічному описі майна даного свідоцтва ангари площею 736 кв. м та 540 кв. м відсутні».

В даному випадку слідчий не враховує ту обставину, що у 2007 році, тобто через рік після отримання свідоцтва від 16.02.2006 ТОВ ВП «Прогрес» здійснювало дооформлення права власності на ангари площею 736 кв. м та 540 кв. м. Так, у листах ТОВ ВП «Прогрес» від 17.03.2007 та від 17.12.2007 за підписом директора Назарука П. М. директору Ірпінського БТІ Гітварко О. В. зазначено: «В зв'язку з закінченням встановлення низькокозбінного складського приміщення (ангару) просимо поновити технічний паспорт та свідоцтво про право власності на будівлі та споруди, які знаходяться на приватній земельній ділянці за адресою смт. Коцюбинське, вул. Залізнична, 2».

Рішеннями Коцюбинської селищної ради №209 від 25.09.2007 та №185 від 30.08.2007р. надано дозвіл для ТОВ ВП «Прогрес» на оформлення відповідної правової документації на побудовані ангари площею 540 кв. м та 736 кв. м.

В матеріалах кримінального провадження міститься повідомлення та протокол зборів від 14.01.2008. Як вбачається з повідомлення від 12.12.2007р. пунктом 2 порядку денного зборів засновників передбачено обговорення питання про завершення встановлення загону закритого типу на приватній земельній ділянці ТОВ ВП «Прогрес».

На підставі зазначених вище та інших документів, які містяться в інвентаризаційній справі №586, був виготовлений технічний паспорт ТОВ ВП «Прогрес» зі змінами, що надавало можливість негайно виготовити відповідне свідоцтво зі змінами у 2008 році. Однак, директор Назарук П. М. припинив виготовлення вказаного свідоцтва, оскільки разом із дружиною вирішив заволодіти підприємством і наразі стверджує про те, що відсутність ангарів у свідоцтві на право власності вказує на наявність прав ангарів його дружині та інших осіб.

Слідчий не дослідив, на відстані яких правовстановлюючих документів ангар площею 736 кв. м вартістю 2 252 610 грн. перейшов від ТОВ ВП «Прогрес» у власність дружини Назарука П. М. – Назарук Т. В..

Висновки оскаржуваної постанови не відповідають відомостям щодо обставин виникнення виконавчого правоохоронення. Так, у протоколі огляду приміщення (ангарів площею 540 кв. м, 736 кв. м) від 17.04.2013 зазначено, що «Власником даних об'єктів є директор ТОВ ВП «Прогрес» Назарук Миколайович». В той же час в мотивувальній частині оскаржуваної постанови вбачається, що дані об'єкти належали Назарук Тетяні Вікторівні та Філімончук Розалії Павлівні.

1 листопада 2013 року СУ ГУ МВС України в Київській області звернулось до Держфінінспекції в Київській області щодо проведення позапланової ревізії ТОВ ВП «Прогрес». Однак Держфінінспекція не вбачає правових підстав для проведення контрольного заходу, оскільки не надано інформації про вручення повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення.

Таким чином, відсутність повідомлення про підозру унеможливило повне та всебічне проведення досудового слідства.

2 грудня 2013 року з идалав слідоому клопотання про розкриття банківської таємниці по рахункам ТОВ «БК Радар», ТОВ ВП «Прогрес» та СПД [REDACTED] за 2007-2008 роки з метою підтвердження розрахунків по будівництву ангара площею 540 метрів квадратних та 736 метрів квадратних. Однак слідоим мое клопотання безпідставно залишено без задоволення, що вказує на неповноту досудового слідства.

Слідоий не взяв до уваги протокол №10 від 29.02.08 загальних зборів учасників ТОВ ВП «Прогрес», у якому чітко зазначено рішення вказаних зборів «Виключити Сілійника Н. В. з ТОВ ВП «Прогрес». Виплатити [REDACTED] у встановленому чинним законодавством порядку належну йому частку майна ТОВ ВП «Прогрес»».

Таким чином, висновки слідоого, зроблені ним в мотивувальній частині оскаржуваної постанови свідчать про односторонність та упередженість при прийнятті постанови про закриття кримінального провадження. Не наведено переконливих аргументів щодо того, чому слідоим були взято до уваги одні докази, які належним чином перевірені не були, а інші залишені поза увагою.

Окрім того, слідоим не виконані вказівки заступника Генерального прокурора від 20.03.2014 року, де зазначено: «Ітак, під час прийняття рішення СУ ГУ МВС України в Київській області не надано оцінки рішенням господарського суду Київської області від 29.05.2008 у частині виконання рішення. Конкретно не встановлено, яке саме майно було передано СПД [REDACTED] та як проведено експертної оцінки».

Визначені вказівки відображені у постанові слідоого від 27.05.2014 року «Про проведення судово-економічної експертизи», однак у висновку експерта №111 від 24 липня 2014 року дане питання не відображено, а слідоий [REDACTED] після отримання висновку експерта не вхоче заходів для з'ясування того, чому експерт проігнорував дані вказані нимання із його власної постанови.

Важливо зазначити, що згідно постанови слідоого [REDACTED] від 2 квітня 2012 року вилучено арешт на майно ТОВ ВП «Прогрес», у переліку об'єктів якого перебувають згідно експертної експертизи від 21.08.2012 ангари площею 540 кв. м та 736 кв. м.

Тобто, слідоий ігнорує ту обставину, що [REDACTED] незаконно володіють та розпоряджаються майном, на яке накладено арешт та яке підлягає конфіскації. Такі дії передбачені ст. 388 КК України, на що я неодноразово вказував у своїх скаргах.

2 жовтня 2014 року Апеляційний суд міста Києва скасував постанову слідчого про закриття кримінального провадження та зазначив в ухвалі наступне: «Окрім цього, як з'являється з постанови про закриття кримінального провадження, слідчий в обґрунтування прийнятого рішення посилався на показання та заяви потерпілого [REDACTED] під час досудового розслідування та клопотання свідка [REDACTED] про закриття кримінального провадження, без повного та об'єктивного дослідження даних, на які посилався у заяві [REDACTED].»

Натомість суддя [REDACTED] проігнорував вказівки Апеляційного суду міста Києва та виніс цьому постанову про закриття кримінального провадження.

19.01.2015 року слідчим суддею Шевченківського районного суду м.Києва Мелешак О.В. постанову начальника відділу розслідування злочинів лінії карного розшуку СВ ГУМВС України [REDACTED] про закриття кримінального провадження від 21.10.2014 року - скасовано.

З огляду на об'єктивні факти умисного, корисливого, злочинного затягування розслідування даного кримінального провадження, та на підставі вищевикладеного, керуючись статтями 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу організувати в межах Ваших повноважень перевірку даних, викладених у даному депутатському запиті та вжити відповідних заходів реагування відповідно до чинного законодавства, та, за наявності підстав, притягнути до відповідальності винних осіб.

Про результати розгляду запиту прошу надати офіційну відповідь у встановлений законом строк.

З повагою.

Народний депутат України

В.М. Солар

(55)